Ἠπειρῶτες. Ἡ μητέρα θύμωνε γι' αὐτό, μὰ ὁ καλοκάγαθος Σπήλιος γελοῦσε :

—Τὸ κεφάλι τους κοιτᾷς ; Χά ! Χά ! «...Καὶ στὴν Πόλη σιμιτζῆς !», ποὺ λέει ὁ λόγος.

Καὶ τὰ παιδιά τους μεγαλωναν, οἱ δουλειές τους μεγάλωναν, ἡ προκοπή τους. Ἡ εὐλογία τοῦ Κυρίου σκέπαζε κεῖνο τὸ σπίτι, ποὺ ζοῦσε μὲ τὴ δουλειὰ καὶ ποὺ ἤξερε νὰ συντρέχῃ τὴ φτωχολογιὰ καὶ ν' ἀλαφρώνῃ τὸν καϋμό της.

* * *

Πέρασαν χρόνια, πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότες. Ἡ ζωὴ ἔχει πολλοὺς δρόμους κ' ὅλοι φέρνουν στὸν τάφο. Ξενητεύτηκα, παράτησα κεῖνον τὸν τόπο, ἀφήνοντας τὴν ἀγαπημένη γῆς, ποὺ ἀνάστησε τὰ παιδικά μου χρόνια καὶ ποὺ σκεπάζει τοὺς γονιούς μου καὶ τοὺς ἄλλους προγόνους μου.... Ὅλα μείνανε πίσω, νὰν τὰ θυμᾶται ἡ ψυχή μου καὶ νὰν τὰ νοσταλγῇ...

Μιὰ μέρα, μέσα στὸ τράμ, καθὼς ὁ εἰσπράχτορας μοῦδινε τὸ εἰσιτήριο, μὲ ρώτησε :

—Ἐμένα μὲ θυμᾶστε, κύριε Θρασύβουλε ;

Σήκωσα τὸ κεφάλι καὶ εἶδα ἕνα νέον ἀκόμη ἄνθρωπο, μὲ ξανθὸ μουστακάκι, μὲ γερὸ κορμί, σφιγμένο στὴ γκρίζα στολὴ τῆς Ἑταιρίας.

—Δὲ μὲ θυμᾶστε ; ἐπέμενε.

—Ὄχι.

—Δὲν εἶμαι γώ ὁ Κωσταντῆς ἀπὸ τ' Ἀνάπλι... τοῦ Σπήλιου τοῦ φούρναρη γιός.... τοῦ Ἠπειρώτη ;....

—Ἄ ! (Ὅλος ὁ φοῦρνος, ὅλα τὰ περασμένα ζωντάνεψαν μπροστά μου, στάθηκαν, σὰ σὲ βάθος ὀνείρου). Ὁ γιὸς τοῦ Σπήλιου :... Τί κάνει ὁ πατέρας σου, ἡ μάνα σου, τ' ἀδέρφια σου ;

—Κεῖνοι πέθαναν.... Τ' ἀδέρφια μου ζοῦνε.... Ξενητευτήκαμε, ἄλλοι δῶ, ἄλλοι στὴν Ἀμερική... σκορπίσαμε.... Τί νὰ γένῃ ; Ψευτοζοῦμε.

Καὶ μὲ ἄφησε, πηγαίνοντας νὰ δώσῃ καὶ σ' ἄλλους εἰσιτήρια...

Καθὼς ἔτρεχε τὸ τράμ στὴν ἀτελείωτη Ὁδὸ Πατησίων, κείνη τὴ χειμωνιάτικη βροχερὴ μέρα, συλλογιζόμουνα κεῖνο τὸ Ἠπειρώτικο ἀντρόγενο καὶ τὸ χριστιανικό τους πέρασμα ἀπὸ τούτη τὴ ζωή, ποὺ τὴν ἔζησαν τίμια κ' εὐαγγελικά, σ' ἕναν τόπο ξένο, ποὺ ὅμως τοὺς ἀγάπησε καὶ τοὺς ἔθαψε σὰν ἀνθρώπους δικούς του... Καὶ σήμερα τοὺς ἀφιερώνω τὶς σελίδες τοῦτες, εὐλαβικὸ μνημόσυνο στὴν ἀγαθή τους μνήμη.

1934 ΣΤΕΦ. ΔΑΦΝΗΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

—Αὐτὸς ὁ γιός σου εἶνε εὐγλωττότατος. Τί θὰ τὸν κάνῃς ; Δικηγόρο ;

—Ὄχι. Μπαριμπέρη !....

* * *

Στὸ δικαστήριο.

—Γιὰ νὰ δοῦμε... Μετανοεῖς πραγματικά, ποὺ ἔσπασες στὸ κεφάλι τοῦ συζύγου σου μὰ καρέκλα ;...

—Μάλιστα, κύριε πρόεδρε, γιατί ἦταν....ὁλοκαίνουργη !...

* * *

Μεταξὺ συζύγων.

—Βρὲ ἄθεε, γεροκολασμένε, τί θὰ πῆς στὸ Θεό, ὅταν πεθάνῃς ;

—Θὰ τοῦ πῶ : Χαίρω πολὺ ποὺ σᾶς γνώρισα !...

* * *

Ὁ γιατρός.—Κυρία, ὁ σύζυγός σας ἔχει περιπνευμονία, μιὰ περιπνευμονία, ποὺ χειρότερη δὲν εἶδα ὥς τώρα.

Ἡ νεόπλουτος κυρία.—Κύριε γιατρέ, αὐτὸ δὲν τὸ ἐννοῶ καθόλου. Εἴμεθα ἀρκετὰ πλούσιοι, ὥστε νὰ μᾶς ἔρχονται....καθὼς πρέπει περιπνευμονίες....

* * *

Ἡ σύζυγος.—Εἶμαι περίεργη νὰ δῶ τί εἴδους καπέλλα συνηθίζονται ἐφέτος.

Ὁ σύζυγος.—Δύο εἰδῶν θὰ εἶνε, ὅπως πάντα. Καπέλλα ποὺ δὲν σοῦ ἀρέσουν καὶ καπέλλα ποὺ δὲν εἶνε....γιὰ τὴν τσέπη μου !...

* * *

Παρεξήγησις....

Ὁ ἐπισκέπτης.—Κάμμιὰ μέρα θὰ τὸ σπάσω στὸ ξύλο αὐτὸ τὸ ἐλεεινὸ ζῶο σας, κυρία.

Ἡ κυρία.—Μακάρι νὰ τὸ κάνετε. Ὁ πατέρας του κ' ἐγὼ δὲν μποροῦμε νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μαζύ του.

Ὁ ἐπισκέπτης.—Κυρία, μιλῶ γιὰ τὸ σκυλί σας, ὄχι γιὰ τὸ ἀγορίκα σας....

Ἡ κυρία.—Πῶς ; Θέλετε νὰ ξυλίσετε τὸν Ἀζώρ μου !... Ἀκοῦτε ἐκεῖ ἀπονιά !... Γιὰ κοπιάστε !...

* * *

—Τοτό, δεῖξε τὴ γλῶσσα σου στὸ γιατρό.

Καὶ ὁ Τοτός, ἔντρομος :

—Ὄχι, ὄχι ! Τὴν ἔδειξα χτὲς τοῦ δασκάλου καὶ μὲ τσάπασε στὸ ξύλο !....

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Ὑπόγειο σιδηρόδρομο, σὰν τὸ «Μετρὸ» τῶν Παρισίων, ἔχουν ἕξη ἐν ὅλῳ πόλεις στὸν κόσμο.

—Τὸ Παρίσι, τὸ Λονδῖνο, τὸ Βερολῖνο, ἡ Βιέννη, ἡ Βουδαπέστη καὶ ἡ Νέα Ὑόρκη.

—Φυσικὰ δὲν λογαριάζονται ἡ πόλεις, ὅπως ἡ Ἀθήνα, ὅπου ἕνα μέρος μόνο τῆς γραμμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ σιδηροδρόμου εἶνε ὑπόγειο.

—Ἡ χώρα, ὅπου πίνουν περισσότερο κρασὶ οἱ ἄνθρωποι, εἶνε ἡ Γαλλία.

—Στὴ Γαλλία, κατὰ μέσον ὅρον, ἀναλογοῦν σὲ κάθε κάτοικο 145 λίτρες κρασὶ τὸ χρόνο, στὴν Ἰταλία 92, στὴν Ἱσπανία 88, στὴν Ἑλβετία 45, στὴν Ἑλλάδα 36, στὴν Οὐγγαρία 32, στὴ Βουλγαρία 22, στὴν Αὐστρία καὶ τὴ Ρουμανία 15, στὴ Γερμανία 10.

—Στὴν Ἀγγλία ὅμως, ἂν δὲν πίνουν κρασί, γιατί εἰσάγεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ εἶνε ἀκριβό, πίνουν οὐΐσκυ καὶ μπύρα, καθὼς καὶ στὴ Γερμανία καὶ τὴ Ρωσσία, ὅπου πίνουν ἀφθόνως βότκα.

—Δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε τέλος ὅτι τὸ κρασὶ ἀλλοῦ εἶνε ποτὸν πολυτελείας.

—Στὸ Παρίσι ὑπάρχουν ἐννιὰ ἄνθρωποι, ποὺ ἔχουν περάσει τὴν ἡλικία τῶν ἑκατὸ ἐτῶν.

—Ἐνενήντα ὅμως ἐτῶν κι' ἀπάνω, πάντως λιγώτερο ἀπὸ ἑκατό, ὑπάρχουν 3.000 ἄτομα.

—Γενικῶς ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι μακροβιώτεροι ἄνθρωποι ὑπάρχουν στὶς πόλεις μᾶλλον, παρὰ στὴν ὕπαιθρο.

—Τὸ μαχαῖρι, ὡς ἐπιτραπέζιον σκεῦος, εἰσήχθη κατὰ τὸν ΙΣ' αἰῶνα.

—Προηγουμένως μαχαῖρι μετεχειρίζοντο στὸ τραπέζι μόνο λίγοι εὐγενεῖς.

—Πιὸ παλαιὰ δέ, εἶχε ὁ καθένας στὴ ζώνη του τὸ μαχαίρι του, μὲ τὸ ὁποῖον ὅμως ἐμαχαίρωνε τοὺς ἀντιπάλους του... κι' ἔκοβε τὸ ψωμί του καὶ τὸ κρέας του !

—Ἡ «Τζιοκόντα», ὁ περίφημος πίναξ τοῦ Λεονάρντο Ντὰ Βίντσι, ποὺ βρίσκεται στὸ Μουσεῖο τοῦ Λούβρου, στὸ Παρίσι, πρόκειται νὰ σταλῇ στὸ Λονδῖνο, γιὰ νὰ διορθωθοῦν μερικὲς βλάβες του ἀπὸ τὸν εἰδικὸ Ἄγγλο ζωγράφο Κέννεντυ Νόρυτ.

—Συγχρόνως θὰ ἐξεταθῆ ἂν εἶνε γνήσιος ὁ πίναξ αὐτός, γιατί πολλοὶ τεχνοκρίται νομίζουν πὼς ὅταν πρὸ ἐτῶν ἐκλάτη, ἀντικατεστάθη ὁ πραγματικὸς πίναξ τοῦ Ντὰ Βίντσι μὲ τεχνικώτατον ἀντίγραφον.

—Ἐννοεῖται ὅτι στὸ Λονδῖνο θὰ σταλῇ τώρα ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν, διὰ τὸν φόβον τῆς κλοπῆς.

—Στὴν Κωνσταντινούπολι μιὰ σκύλα ἐγέννησε τελευταία τριάντα κουταβάκια !

—Στὴ Βαρσοβία ὁ δικηγόρος ἑνὸς καταδικασμένου εἰς θάνατον παρ' ὀλίγον...ν' ἀπαγχονισθῆ καὶ αὐτός.

—Συνώδευσε ὥς τὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως τὸν πελάτην του καταδικον, ὁ δὲ δήμιος....πῆρε φόρα, καὶ ἀφοῦ κρέμασε τὸν κατάδικο, ἤθελε, φαίνει καὶ καλά, νὰ κρεμάση καὶ τὸ δικηγόρο, παίρνοντάς τον κι' αὐτὸν γιὰ κατάδικο !

—Ὁ δικηγόρος διεμαρτύρετο, ὁ δήμιος ὅμως, συνηθισμένος ἀπὸ τέτοιου εἴδους διαμαρτυρίες, ἐπέμενε νὰ τοῦ περάση τὸ σχοινὶ στὸ λαιμό.

—Ἡ φιλονεικία διήρκεσεν ἀρκετά, ὥς ὅτου, εἰδοποιηθεὶς ὁ εἰσαγγελεύς, ἔφθασεν ἐπὶ τόπου κ' ἐγλύτωσε τὸν δικηγόρο ἀπὸ τὴ θηλειά.... καὶ τὸν ὑπερβάλλοντα ζῆλον τοῦ δημίου.

—Ὁ φονευθεὶς βασιλεὺς τοῦ Βελγίου Ἀλβέρτος συνήθιζε νὰ ἔρχεται σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τοὺς ὑπηκόους του.

—Πολλὲς φορὲς στὶς ἐκδρομὲς ποὺ πήγαινε, ὅταν πεινοῦσε, ἔμπαινε στὰ σπίτια τῶν χωρικῶν κ' ἔτρωγε μαζύ τους ἀπὸ τὸ φτωχικό τους γεῦμα.

—Τοῦ ἄρεσε δὲ νὰ πίνη τὸ ἐθνικὸ ποτὸ τῶν Βέλγων, τὴ «Γκέζ», ἕνα εἶδος ξυνῆς μπύρας, φτηνῆς, γιὰ τὸ λαό.

—Στὴ Γαλλία συνελήφθη κάποιος σαρανταπεντάρης γιὰ χρέος πρὸς τὸ Δημόσιο 7.25 φράγκων.

—Αὐτὸ ὅμως δὲν εἶνε τίποτε πρωτοφανές, οὔτε ἐξαιρετικό. Παντοῦ ἡ....Ψωρακόσταινες κυνηγοῦν τοὺς ὀφειλέτες των.

—Τὸ νόστιμο εἶνε ὅτι τὸ μικρὸ αὐτὸ χρέος προέρχεται ἀπὸ κάποιο πρόστιμο, ποὺ ἔφαγε ὁ πολίτης αὐτὸς πρὸ 31 ἐτῶν, ὅταν ἦταν 14 ἐτῶν.

—Γίνεται δὲ τώρα μεγάλη συζήτησις στὴ Γαλλία ἂν πρέπει ἢ ὄχι νὰ παραγραφῆ αὐτὸ τὸ χρέος.

—Στὸ Πρωτοδικεῖο τῶν Παρισίων ἐπρόκειτο πρὸ ἡμερῶν νὰ γίνη ἡ δίκη ἑνὸς διαζυγίου. Αἴτησιν διαζυγίου εἶχαν ὑποβάλει καὶ οἱ δυὸ σύζυγοι. Τὴν τελευταία ὅμως στιγμὴ οἱ δικηγόροι τῶν ἀντιδίκων ἐδήλωσαν ὅτι αἱ αἰτήσεις διαζυγίου ἀποσύρονται, γιατί οἱ σύζυγοι συμφιλιώθηκαν καὶ θὰ ζήσουν πάλι μαζύ. Ἡ συμφιλίωσίς τους δὲ ἐπικυρώθηκε μὲ τὴν ἑξῆς συμφωνία :

—«Οἱ δύο σύζυγοι ὁρκίζονται νὰ μείνουν τοῦ λοιποῦ ἀγαπημένο ἀνδρόγυνο. Ὁ σύζυγος ὑποσχέθηκε μπροστὰ στὰ παιδιά του νὰ μὴν ἀπατήση στὸ ἑξῆς τὴ γυναίκα του. Ἡ δὲ σύζυγος ὑποσχέθηκε κι' αὐτὴ μπροστὰ στὰ παιδιά της νὰ διακόψη τὶς σχέσεις ποὺ εἶχε μὲ τὸ γείτονά της... Ἐπὶ πλέον ἡ σύζυγος καταθέτει ἐγγύησιν 6.000 φράγκων ὅτι δὲν θὰ παραδῆ τὴν ὁπόσχεσί της».